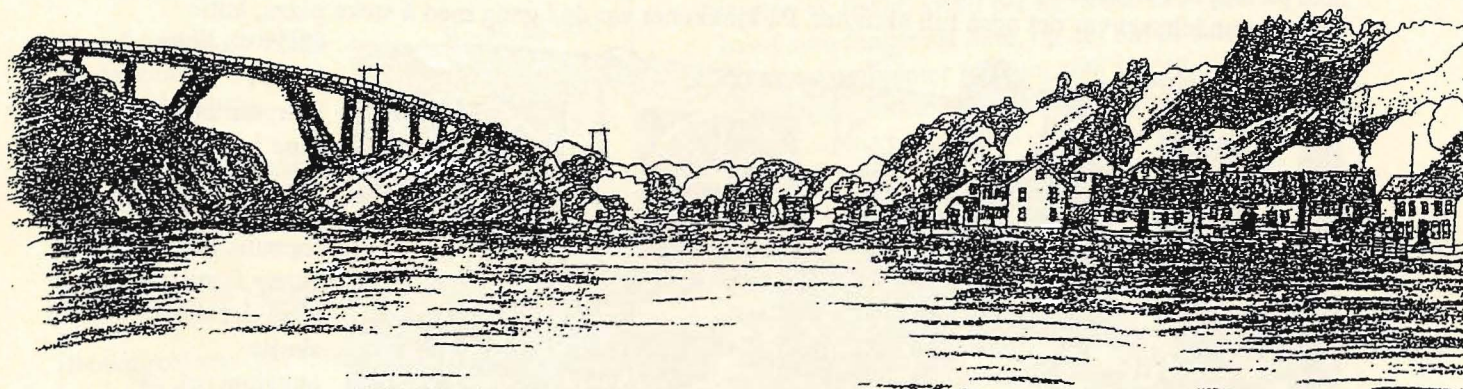

Skjernøyposten

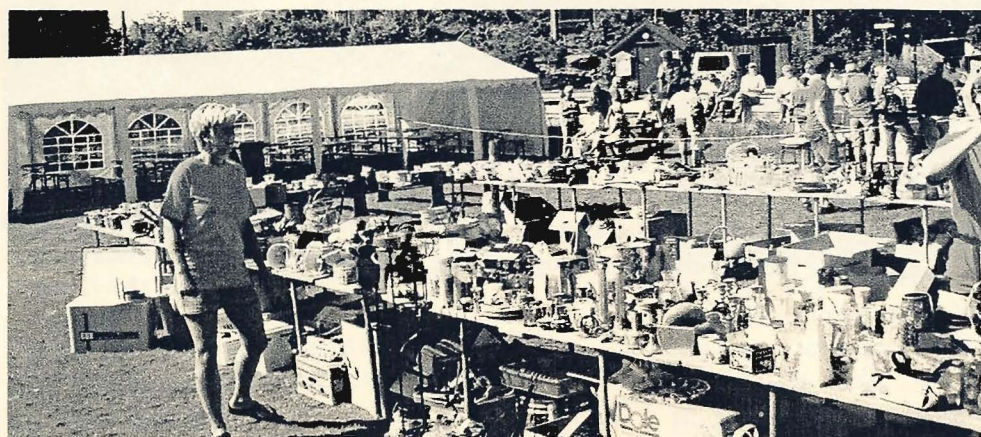
- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME

Nr. 3. **Sommer - høst 2011** 43. årg.

DET KOKTE I TJUSDALSBUKTA LØRDAG DEN 6. AUGUST!

Fra klokka 8.00 denne morgenen kokte det på alle måter nede i vika hvor Skjernøydagen, tradisjonen tro, skulle holdes. Roger og en gjeng med sjauere kokte krabber bak teltet lengst sør. Det dampet av både gryter og mannfolk. De forberedte de lekreste skalldyrstallerkener i morgentimene mens krabbene

Gunn Siri venter på at loppesalget skal begynne.

trakk sitt siste sukk. Det lot til at de hadde full kontroll, så vi damene og resten av mannfolkene lot dem være i fred.

Forts. neste side

Vi hadde forøvrig nok med å sortere loppene: en haug med krus, serviser, kjøkkenutstyr i alle tenkelige (og utenkelige) fasonger og farger. Møbler, leker, utstyr og bilder var blant godsakene. For det manglet ikke på lopper i år heller!

Oppe i grendehuset var det også full aktivitet. På kjøkkenet var de i gang med å steke pizza, kutte

kaker og koke kaffe i morgentimene. Inne i storsalen tok kyndige hender seg av loppene fra finere familier, altså det som skulle auksjoneres, så fint var det! Alt fra mokkaopper til malerier lot Gjert Kristiansen saumfare med sitt våkne blikk.

Matplettene blir klargjort

Han hadde holdt antikviteter i sine hender før, kunne vi merke, og lot ham holde på i fred. Da klokka nærmet seg 12.00, var det allerede mange som hadde funnet veien til Skjernøya. Tau måtte trekkes rundt "loppeområdet" da de spesielt interesserte ville undersøke årets godsaker før tida. Og det er akkurat slik det skal være på et loppemarked! Været var på vår side, noe som også nesten kan kalles en tradisjon?

"Det skal bli koselig å stå der å selge skalldyrmat og prate med folk i sola", sa mannen min før vi gikk av sted denne morgenen i august. Tror ikke det ble akkurat slik han hadde forestilt seg, for da

"slusene" åpnet på slaget klokka 12 var det som om folk ikke hadde spist frokost før de gikk den

Her er det litt å velge mellom.

morgenen! "Det gikk i ett kjørt fra klokka tolv til klokka tre, uten så mye som å se opp på den som handlet en gang!" sa han da vi var vel hjemme igjen. Det samme opplevde jeg som solgte lopper utpå plenen. Vel, dere som har vært med på dette noen år, får ha oss nybegynnere unnskyldt. Vi visste ikke hva vi gikk til! Men det var kjempemoro å være med! I år ble overskuddet ca. 100.000 kroner og det er jo storflott!! Bare på auksjonen kom det inn 13.000 kroner.

Jeg tenker på alt arbeidet som ligger bak en slik dag. Ikke bare på selve dagen, men i månedsvis har mange tatt imot lopper og stablet disse rundt omkring. Masse arbeid, masse tid, masse planlegging og tenking. Takk til alle dere som står på med alt dette arbeidet vår og sommer, til alles felles gode. Og en spesiell takk til alle de som stod på med forarbeid, salg og rydding selve markedsdagen. Takk for en minnerik dag.

Hanne

Skjernøyposten

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Janne Knutsen, kasserer, mob. 915 49 971
Rita Dyrstad, mob. 415 56 866
Hanne Arntsen, mob. 971 82 482

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.com

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86
86 / 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Morgan Hansen
Box 549, Annandale N.J.
08801 USA
Cell phone: 908-693-7626
Mail: mrmorganh@hotmail.com

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, \$ 15

Fiskenytt

I sommer har laksefisket med kilenot vært meget bra. Enkelte melder om rekordfangster, som man må flere tiår tilbake for å finne maken til. I fjor var det fullstendig krisestemning hos myndighetene etter et meget labert laksefiske, både i elver og sjø. Det var snakk om nye begrensninger og restriksjoner.

Her et bilde fra en fredag garnet ble tatt opp.
Fangst 8 laks. Foto: Åse Karin Aanensen.

I år har det vært helt stille fra myndighetenes side. Naturens svingninger er nok ikke alltid like lett å forklare.

Svært hyggelig er det i hvert fall, og spesielt for de få som fremdeles driver dette tradisjonsrike fisket. Lakseprisene var gode i starten av fisket, kr 90 per kg, disse falt etter hvert som fangstene økte, og det ble til dels leveringsproblemer for dem som leverte til Fiskelaget. Laksefisket var riktig bra. På landsbasis er det store problemer med lakselus på den ville laksen og sjøørreten, noe som vel har sin hovedårsak i oppdrettsnæringen. I vårt område er ikke dette noe stort problem.

Havet har i til sine tider i sommer "kokt" av makrell. Det har for det meste vært pir og mindre fisk. Stimene har stått tett i tett. Og de som ikke har fått fylt steikepanna i år kan ikke være mange. En fiskebåt fra Skjernøy har fisket for levering til Fiskelaget i begrenset omfang. Omsetningsmulighetene er begrenset på det lokale markedet.

Mange melder også om bra med torsk på snøre og garn. I det hele tatt virker det som det er bra med fisk i vår lokale "fiskedam".

Selv rekefisket som har vært noe redusert tidligere i år har tatt seg opp, med til dels gode fangster.

Krabbene, eller mer korrekt paltorsken, har vært av moderat kvalitet, særlig første del av sommeren, men på ettersommeren har kvaliteten bedret seg. Snart står hummerfisket for døren. Det har vært en positiv utvikling de seneste par år, så la oss håpe at det fortsetter også.

Cruise-skip

Søndag 7.juli på kvelden så vi dette store cruise-skipet passere Ryvingen fyr på vei østover. Det heter "COSTA ATLANTICA" og er 293 meter langt.

Bilde er tatt fra terrassen vår på Dyrstad.

Tekst/foto: Åse Karin Aanensen.

Skjernøy kapell

Høstens aktiviteter

Høstens aktiviteter har så vidt kommet i gang på kapellet etter sommeren. Onsdag 24. august hadde vi besøk av Tore Thomassen i regi av de internasjonale kirkefestspillene.

Familieforestillingen "Da froskene kom" ble fremført på kapellet. Dette er en interaktiv og musikalsk fortelling om revolusjonen i Egypt. Arrangementet var godt besøkt både av folk fra øya og ellers i distriktet.

Høstens program er nå for det meste ferdig og vil snart bli distribuert til øyas beboere.

Programmet ligger også på hjemmesiden vår, www.kapellet.no

Restaurering av kapellet

Skjernøy kristelige ungdomsforening fikk tilsagn om støtte fra Kulturminnefondet på inntil kr 262 500 til prosjektet «Skjernøy kapell». Vi fikk i 2009 utbetalt første del av tilsagnet på kr 65 625. Tilskudd ble gitt til drenering, fundamentering, istandsetting av reisverk, kledning, vinduer, trapp og overflatebehandling.

I begynnelsen av mai 2010 sendte vi melding til Kulturminnefondet at "kjøkkenbygg", og deler av vestveggen ville bli revet pga utbyggingsplaner. Byggetegninger ble sendt inn. Styret i kulturminnefondet vedtar rett før jul 2010 at prosjektet er vesentlig endret fra opprinnelig prosjektering, og at tilbygget i vesentlig grad har forringet kulturminnet. Resterende del av tilskuddet, kr 196 875 til Skjernøy kristelige ungdomsforening tilbakekalles.

Styret i Skjernøy kristelige ungdomsforening har brukt veldig mye tid og krefter på denne saken siden. I begynnelsen av mars 2011 sendte vi et brev der vi påklaget vedtaket som ble fattet om tilbaketrekking av støtte. Vi hadde da også vært i kontakt med arkitekt og fylkeskonservator for å få støtte i denne saken. Etter en ny behandling i Kulturminnefondet (juni) omgjør de sitt tidligere vedtak og tilskuddet opprettholdes.

Det betyr at vi likevel får støtten vi var forespeilet. Styret holder i disse dager på med å skrive en sluttrapport for prosjektet (fotodokumentasjon, beskrivelse av restaureringsarbeid, regnskap osv.). Vi er takknemlige og glade for at vi likevel får støtten vi var forespeilet.

Utbygging av kapellet, «Et bygg for fremtiden»

Da er nybygget ferdig. De siste småtingene som har gjenstått er nå i all hovedsak utført. Nye foldedører er på plass mellom storsal og ny matsal. I tillegg er vinduer satt inn i rammen rundt inngangsdørene.

Den nye muren ved inngangen må males og det må legges rist utenfor inngangsdør i 2.etasje.

Dette er med i kontrakten, men ikke utført enda. Selv har vi en del malerjobb igjen utvendig på nybygget. Antagelig blir vi ikke ferdige med dette før til neste år. Det skal også lages ny port og gjerde ved inngangen. Vi trenger også å kjøpe inn et par nye projektorer. Ungdomsgruppa har fått ansvaret for innredningen av 2.etasje i nybygget (sofagrupper, kjøkkenkrok etc.).

Vi har ellers søkt Kulturdepartementet om tilskudd til privateide kirkebygg. Støtten gjelder for nybygget, og er en etterskuddsordning som det kan søkes om når bygget er ferdig. Det tas da sikte på å yte et tilskudd på kr. 825 pr. kvadratmeter. Vi får svar på denne søknaden innen dette året.

*Alf Tore Gundersen
(på vegne av Skjernøy kr. ungdomsforening)*

Portrettet.

Denne gang treffer vi Henrik Strømberg som nylig har flyttet inn i nytt hus på Dyrstad.

Jeg ble født i Sverige i 1975, men flyttet til Tromsø med familien da jeg var seks år gammel. Der bodde jeg til jeg var 20 år med unntak av et par år som vi bodde i USA. Jeg var med i misjonsorganisasjonen Ungdom i Oppdrag i fem år og traff kona mi Gunhild der. Vi studerte begge i Trondheim og jeg tok en lærerutdannelse med mastergrad i kristendom. Nå jobber jeg med forsikringssalg i Mandal for Trygg forsikring.

Jeg synes øya er en perle av et sted. Jeg liker å bo landlig og ha plass rundt meg samt å ha nærhet til naturen og sjøen. Det er en utrolig fin skjærgård her og mye natur å oppleve. Det er også en trygg plass for barna å vokse opp. Selv hadde jeg en litt rotløs barndom med mye flytting og ser derfor stor verdi i at barna mine får gode røtter. Dette er en plass der man finner roen og føler at man "bor på hytta".

På fritiden liker jeg å være på sjøen og gå på tur med barna. Jeg er også glad i å lese bøker selv om det ikke blir så mye tid til det med tre små barn i huset.

Da jeg kom til øya tok jeg krabber på fjellene for første gang. Jeg ble fortalt at det ikke var farlig, det var bare å hive seg etter krabbene og fange dem med hendene, de beit ikke. (Men ingen fortalte at man ikke skulle fange dem forfra). Så første krabbe jeg så, stakk jeg ned hånda etter. Krabba så "agnet", beit på og jeg trakk opp hånda med en krabbe dinglende i fingeren, som den nektet å slippe. Jeg synes fortsatt det er gøy å ta krabber, men nå er det jeg som tar krabben og ikke omvendt.

Jeg hadde heller aldri holdt i en motorsag før, så det har blitt en del nye utfordringer her ute. Husbygging har også vært en bratt læringskurve med mye nytt å sette seg inn i.

Jeg synes aktivitetstilbudet og engasjementet her ute er langt større enn man kan forvente på en så liten plass. Det er imponerende med alt det frivillige arbeidet som drives for barn, ungdom og voksne.

Guttene våre spiller fotball og en av dem synger i kor. Det er flott at man ikke trenger å kjøre til byen for alle aktiviteter. Det er veldig mange ildsjeler som gjør en utrolig god jobb.

Jeg synes det er viktig at barna får et godt nettverk og god tilknytning her ute, samtidig som det er bra at de også får kontakter utenfor øya. Jeg tror det er viktig at aktivitetstilbudet blir drevet ut fra et ønske og engasjement, og ikke plikt og tradisjon.

Jeg håper øya i fremtiden kan beholde sin spredte bosetning, ro og fredfullhet, samtidig som det er en åpenhet for nye impulser og flere "nybyggere".

Skjernøyjente i Brasil – utvekslingsstudent

Vi leser i Fædrelandsvennen at Åslaug Vikøyr har bodd i Brasil ett år som utvekslingsstudent. Hun bodde på to steder, opplevde en ny kultur og lærte portugisisk flytende uten å kunne ett ord før hun reiste. Undervisningen var i begynnelsen veldig vanskelig, da alt foregikk på portugisisk. Hun fikk mange nye venner der, samt to nye familier, og har reist mye rundt i landet. Hun har god kontakt med alle sine "søstre" hun bodde hos.

Hun savnet den norske vinteren da de feiret jul i sterk varme. Hun sier hun har lært utrolig mye, er blitt mer moden og setter mer pris på friheten og hva vi har i Norge. Hun har ett år igjen på videregående, og tenker å ta et årsstudium og tjene penger ved siden av. Hun og en tysk jente hun ble kjent med i Amazonas har senere tenkt å reise jorden rundt sammen.

Janne

Skjernøymarsjen 2011

Den 36. Skjernøymarsjen startet 21. august med skyet oppholdsvær. Mange hadde nok sett værvarselet for denne søndagen, så det var bare 56 deltakere; det laveste antall deltakere noen sinne.

Undertegnede var nok vel optimistisk denne dagen, og hadde ikke tatt høyde for at det likevel kunne bli regn. Vi kom til Dyrstad gamle skolehus uten en dråpe fra oven. Torstein og Tom Inge Dyrstad hadde stekt vafler, og kaffe kunne også kjøpes der. Jeg gikk sammen med en venninne, og vi ventet ved skolehuset på hennes mann som tok avstikkeren til Grottevarden ved å følge den gamle losstien opp fra Østerkjødna. I mellomtiden endret værgudene taktikk, og åpnet de fleste sluser. Vi tre hadde bestemt at vi skulle gå rundt Rosnes, og sånn ble det. Mine turkamerater er erfarne sopplukkere, og vi (les: de) fant masse kantareller på vår vei.

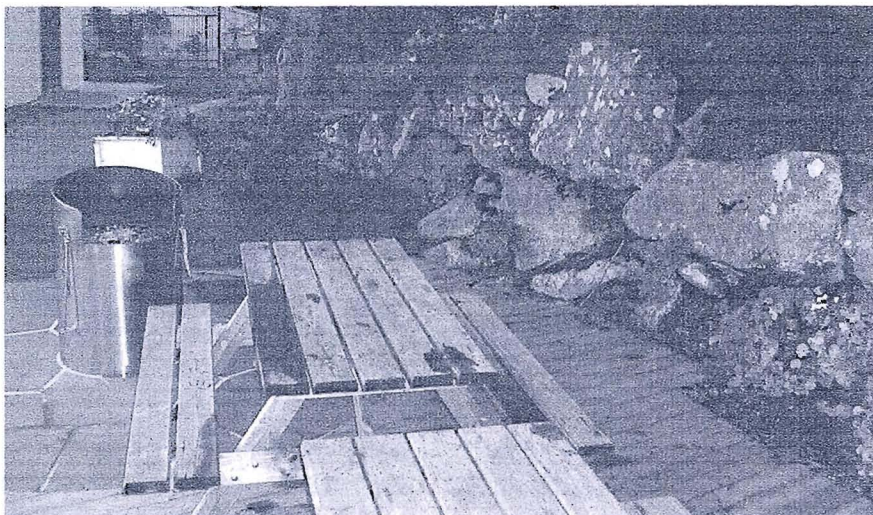
Da vi etter over to timer kom tilbake til Grendehuset surklet det i alles sko, og undertegnede hadde ikke én tørr tråd på kroppen.

Heldigvis hadde Eivind Syvertsen og Kurt Dyrstad kokt kaffe og stekt vafler, og det smakte nydelig før vi hastet hjem for å skifte til tørt tøy.

Vi håper og ønsker at neste Skjernøymarsj må gå av stabelen i strålende sol slik at antallet deltakere øker. Det er en flott marsj, med avstikkere til Grottevarden og bautaen på Dyrstad, og utsikten fra Grottevarden, Høgevarden og Åksla er bare helt fantastisk en finværsdag.

Janne

Friområdet på Rosnes

På Rosnes, ved Lasarushuset, har det blitt så fint at hvis du ennå ikke har vært der og befart, bør du ta med deg noen du kjenner på tur så snart som mulig. Etter at den nye hengebroa kom er det laget til en grillplass og rullestolvei slik at området er fint å bruke for alle. En stor flott grill står vakkert plassert i en lun krok med benker og bord like ved. Også disse er nye.

Det er nydelig plantet med blomster der nå. I tillegg er det murt fast en grill helt nede

i fjæra. En liten strand er laget til for de minste, og det er som før fullt mulig å legge til med båt ved brygga ved det lille huset. I dette huset har det også kommet et flott toalett som er tilrettelagt for alle. Området er til bruk for alle som ønsker det, så det er bare å ta med seg middag og grillkull.

Rivenes 2011.

Helga 26. – 28. august dro over 43 ungdommer (rekord? I alle fall i moderne tid) og 4 voksenledere på tur til Rivenes. På grunn av det kraftige regnværet ble de aller fleste fraktet bort i bil, mens bare noen få kjørte båt. Fredagskvelden fant alle en sengeplass, og så var det en liten kveldssamling med sang og andakt.

Lørdag var det oppholdsvær, så vi fikk kjørt med båt til Høllen på den tradisjonelle gotteri- og is-handleturen.

Fors. neste side.

Tilbake ved hyttene lå en fin og gjørmete fotballbane. Den ble brukt av mange gutter og fire tøffe jenter til en underholdende gjørmefotballkamp. Klokka 18.00 var det som vanlig gryterett til middag. Denne skal være med ris ellers funker det ikke i følge Trygve. På kvelden fikk vi besøk helt i fra Holum, av Stein Ole Kolstad Varhaug. Han holdt en fin andakt. Truls spilte bra til allsang på gitaren sin, og Kristian og

Marius hadde noen gøy leker. De aller fleste av oss er leie av marie-kjeks. Det var også tid til romanse, noe som resulterte i S+E. Vi gratulerer! Søndag gikk med til frokost, vasking og pakking, og på grunn av regn måtte vi kjøre bil hjem igjen også. Gleder oss til en fin høst med UG! Håper kapellet blir fullt av ungdommer på fredagskveldene. Takk til lederne som stiller opp!

Margrethe

Hyllest til et hus

På innvielsesfesten av påbygget av kapellet 30. april i år, leste Monica Gundersen opp et dikt om kapellet som hun hadde skrevet selv på en pizza-eske på vei til Hovden en helg. Diktet er flott og vi gjengir det i sin helhet.

Et hus, mysende mot bølgenes blikk i sjøens speil, spirende mot himmeltak så bredt, så blått.

Et levende Guds hus, kapellet, i storm og stille på en øy, i et århundre har det livskraftig stått.

Et bygg, et hus, et rom, en kirke, hvor Gud har latt virke.

Sitt evige nærvær, sin ånd, knyttet til menneskers hjerte sitt kjærlighetsbånd.

I Guds hus er det mange rom, som åpnes dør for dør, bare vi innenfor frimodig trør.

Et sted for tanke, tro, tillit, tilbedelse og takk til vår Frelser og forsoner.

Et hus, vernet av Gud som med mektig miskunnhet fortsatt troner.

Et hus av orgelbrus og kraftige, klangfulle toner.

Et hus av tro, et hus av ro.

Et hus av trengsel, tvil, tristhet, tårer, fortvilelse og sorg,

Båret frem og overlatt til den klippefaste borg.

Et hus av levende lys, livets lys og spirende håp.

Et hus for nyfødte liv, båret frem til velsignelse og dåp.

Et hus for tilstedeværelse, tilflukt, tilhørighet, trygghet.

Et hus omsvøpt av Guds rike omsorg og kjærlighet.

Et hus av kimende, klare klokkeslag, som lokker og leder,

Mennesker inn til å ta i mot og kjenne Guds gaver og gleder.

Et hus fylt av jubelrop, glede og fest.

Et hus fylt av romslighet, åpenhet for hver en gjest.

Et hus duket og dekket for arrangementer og festlig lag.

Et hus for unge og gamle samlet rundt ordet og bordet, rikelig for hver en smak

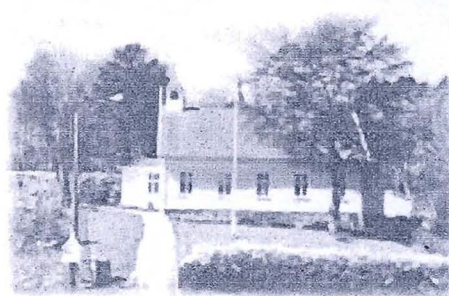
Et hus av hellighet, høytid, estetikk og vakker skrud.

Et hus av løfterikt håp for konfirmanter i kappe og vordende brudgom og brud.

Et hus av LIV i LIVET; FOR LIVET, sammen med Ham som har skjenket oss livet, livets opphavsmann,

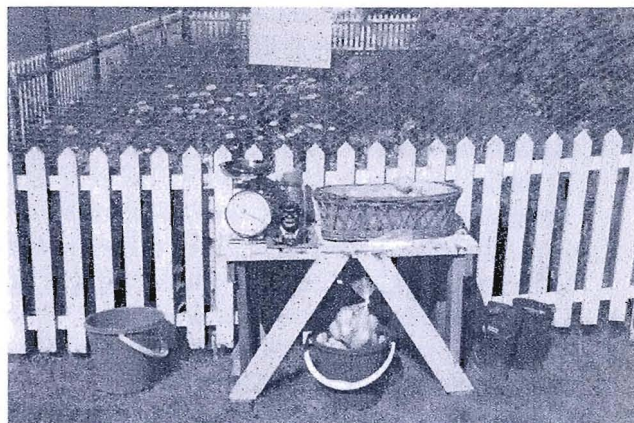
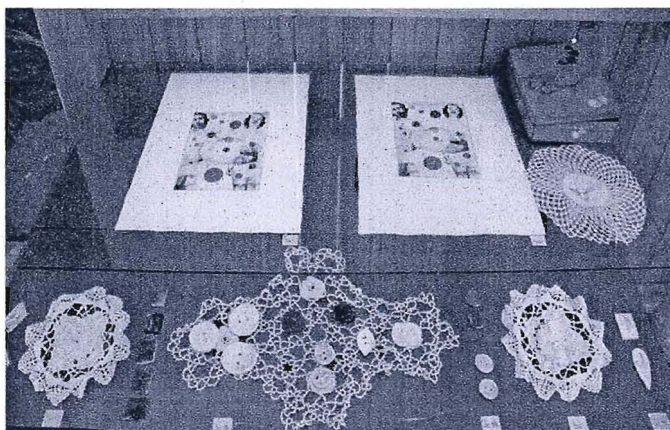
Et hus fylt av takknemlighet, med visshet om en forankring, en smak av kildens vann.

Fors neste side.

Et hus fylt av boltrende, blomstrende barn, blendende barnetro, latter, lek og liv.
Et hus fylt av tente, tankefulle, sprudlende, søkende ungdommer, sydende av glød og giv.
Et hus av melodier, musikk, rytme og rungende, rørende barnestemmer.
Et hus som barns spontanitet, frimodighet, fantasi og formidling fremmer.
Et hus fylt av minner, levd liv, visdom mellom mennesker som har sin livshistorie og har tid til å kjenne livets egentlige verdi.
Et hus av energi, utfoldelse, kreativitet og skaperånd.
Et hus for fellesskap, samhörighet, samhold, mellommenneskelige bånd.
Et hus som øyeblikk, opplevelser, hemmeligheter, historie, gjemmer,
Et hus av en trofast tilstedeværende Gud, som aldri glemmer.
Et hus som fortsatt skal fylles og forgylls, gjennom det Jesus oss ofret og bød.
Et ekte evigvarende håp og tilgivelse gjennom lidelse, kors og død.
Et hus med nye rom, men bygd på samme solide grunn, urokkelig.
Et hus av rik vekst og velsignelse, som Gud har villet gi.
Et hus av fremgang, fremtid og fred.
Et hus hvor indre forandring, utvidelse har fått skje.
Et hus av villighet, rausket og engasjement, utholdenhet med flittige hender når utlodning, arrangement er på gang.
Et hus av mangfoldig innsats, dugnadsånd, handlekraft og et hus av frivillighet både høyt og lavt.
Et hus av giverglede, hjelpsomhet, gjenspeilet gjennom menneskers medmenneskelighet.
Et hus av stemmer, sukk og små og store skritt har fått fylle og trå inn og ut av rommet ditt.
Et hus under skiftende tider og for slekters komme og slekters gang.
Et hus gjennom århundret løftet av kraftfulle vitnesbyrd og fyldig salmesang.
Et hus med byggesteiner av vilje, bønn og håp til en skapende byggmester så stor.
Stol på Herren av hele ditt hjerte, for jeg er med dere alle inntil verdens ende, slik lyder Hans ord
Et hus av Guds ord, Gud plan for øya hvor vi bor.
Et hus engang bygd i stein og ur og under vanskelige kår, slik har det fått vandre og hvile i tiden fra forfedre og til oss år etter år.
Et hus som består, en kirke som varsler vår.
Et nytt hus gjemt i et gammelt - et gammelt gjemt i et nytt

Sommermarked på Tjomslands vev – Nedre Farestad 29. – 31. juli

Etter initiativ fra Heidi Tjomsland og Otto Solli ble det i sommer startet en ny tradisjon på Tjomsland Vev. Initiativet endte med et familiearrangement hvor også Kjersti Øritsland og Charlotte Tjomsland deltok.

De som valgte å ta en titt, fikk muligheten til å kjøpe alt fra filleryer, malerier, grafikk og smykker, til bondens marked hvor det ble solgt nypoteter og dill. Det var utelukkende positiv respons på arrangementet. Mange fikk julepresanger i boks, mens noen kom for å ta et kakestykke og slå av en prat. Neste år vil det trolig gjentas, og da med tilskudd av flere aktører.

Rita

Smykke funnet på Grottevarden

Historielaget har mottatt følgende brev fra Astrid Larsen:

”Dette smykket i gull med innlagt stein av citrin ble funnet på Grottevarden av min oldefar, Kristian Georgsen Dyrstad. Det ble gitt til min mormor, Ragna (datter til Kristian), så til min mor Pauline Jenssen, så til meg Astrid P. Larsen, og så til min datter Unni Adriaenssens.

Mens mor Pauline hadde det fikk hun besøk av Molaug fra Sjøfartsmuseet. Han fikk se smykket, og sa med én gang: ”Dette er et kjærlighetssmykke. Citrinen betyr troskap og november, og

det er fra Napoleonskrigen. Franske soldater fikk gjerne en amulett til å henge i klokkekjedet, av kjæresten. Denne er nok mistet når soldaten gikk av – eller på vakt.”

Vi hadde for en tid siden besøk av en tysk gullsmed. Jeg viste ham smykket, og han fortalte det samme som Molaug fortalte.

Dette er som jeg er blitt fortalt, og husker.

Med hilsen
Astrid Larsen

Størrelsen på smykket er ca. 1,5 x 2 cm.”

Kristian Georgsen Dyrstad var født i Skjernøysund i 1854, og flyttet senere til Dyrstad og bodde i Torborgs hus. Det er usikkert hvilket årstall smykket ble funnet.

Den restaurerte losstien fra Skjernøysund til Grottevarden ble brukt av dem som hadde vaktjeneste der oppe.

Ryvingen fyr

Det skjer mye på Ryvingen fyr i disse dager. Da det i flere år har vært ytret ønske om vannklosett på Ryvingen fyrstasjon, er det nå snart på plass. Den 30. august, da jeg som fyrvert på Ryvingen ankom stedet, ble jeg ganske imponert over aktiviteten på stedet. Der lå Kystverket sitt skip ankret opp i havna. Ansatte i Kystverket var i gang med nødvendig arbeid inne og utenpå tårnet og maskinhus. Da de i måneder forut hadde høytrykkspykt, sandblåst og flekket fyrtårnet, var nå maling av tårnet under arbeid. Bak sjøbua var maskinfirmaet TerrengTransport i ferd med å grave ned en stor septiktank, som skal samle opp alt avfallsvann som vil komme fra toaletter/oppvask på fyrstasjonen. Lengre opp i bakken møter jeg rørleggere fra Hjortland som legger rør ned til oppsamlingstanken. Og helt oppe ved fyrboligen inne i verksteddelen, møter jeg snekker Øyvind Seyffarth i ferd med å snekre om et rom for ett av de nye vannklosettene som skal komme. Det er tirsdag og Nils Reidar Christensen er på plass med ”gudan” sine i skoleprosjektet, som går ut på at ”elever som er lei av å sitte med pulten” får anledning til å dra ut til Ryvingen fyr for å gjøre forefallende arbeid på fyrstasjonen. De er allerede i fullt arbeid! Inne i fyrboligen er det ankommet gjester som har valgt å legge sitt årlige jobbseminar til nettopp Ryvingen.

Det er 4. året de er der nå, og de trives utmerket. Jeg har fått besøk av 30 pensjonister som er på busstur og har lagt en avstikker ut til Ryvingen. De er blitt fraktet ut med rib-båten til Tregde Marina. Jeg tar dem med rundt på omvisning og har et kåseri om Ryvingens spennende historie. De lytter og spør, og blir fasinert av fyrhistorien. Siden hen blir de traktert med deilig fiskesuppe av kokkene på Tregde Marina.

Det har jo vært en heller regnfull sommer, og mye bråk fra Kystverket sine arbeidsfolk ang. tårnarbeid på Ryvingen, så belegget har vært litt i underkant av tidligere sommere. Men både overnattingsgjester og dagsbesøk har funnet veien til fyret i sommer også, og kost seg! Som ei sa ”jeg blir så fredelig inni meg når jeg er her ute”. Nå går vi inn i høst og snart vintertiden, det er flere som har booket seg inn på Ryvingen utover i denne tiden, men har du lyst så er det fremdeles ledig.

Så ringer du 415 56 866 får du svar på om fyrstasjonen har rom til deg og dem du ønsker å ta med ut til en opplevelsers rik stund på Ryvingen fyr.

Rita

Historisk møte på Grendehuset 15.juni 2011

Skjernøy Historielag arrangerte denne kvelden et historisk møte i forbindelse med utgravinger av seilskuter i Skjernøysund.

Otto Lehne ønsket velkommen til de fremmøtte, Grendehuset var fullt av interesserte tilhørere. Otto, som selv er aktiv dykker, og den som var med og først fant vrakene, fortalte litt om dykkingen i Skjernøysund og funnene av tre seilskuter.

Prosjektleder Pål Nymoen fra Norsk Sjøfartsmuseum startet med å fortelle om undervannsarkeologi i Vest-Agder. Funn av bl.a. mye flint i Frivoldbukta er noe av det eldste som er avdekket i Norge. Her er mye avslag fra steinalderen. Eldste funn i Norge er 8600 år

gammelt, i Hummervik i Søgne. Det de er ute etter er å finne organisk materiale fra oversvømte boplasser fra tiden da vannstanden var opp til 7 m lavere enn nå.

Dykkere på plass over vrak 3.

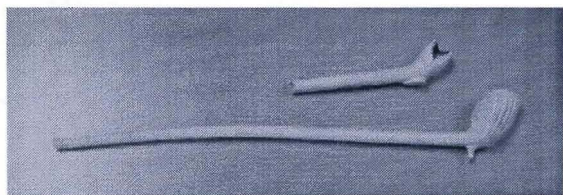
Jørgen
Johannessen
fra Norsk
Maritimt
Museum
fortalte om

kulturmiljøet i

Skjernøysund. Det som er funnet er en Hollandsk karavell i eik (vrak 1). Her er funnet flere gjenstander, en vase, en skipsgryte, kritt-piper, en krukke fra 1300-tallet. Ved vrak 2 er det funnet en ballasthaug og en fot til bronsegryte. Skuta er bygget med middelalder-klink, antagelig på 1400-tallet. Den er brent.

Ved vrak 3 er det funnet en kanne i tinn fra 1400-tallet. Dette vraket ligger i Langevika.

Thijs Maarleveld fra Syddanske Universitet i Esbjerg fortalte om dette vraket, hvor han og hans elever i tre uker i juni har jobbet med å avdekke materialene som finnes. Dette er et temmelig stort skip, over 20 m langt. Klinkbygget, men også med hengende spant. Bygd på 1400-tallet eller begynnelsen av 1500-tallet. De håper å få rede på hvor og når det er bygget. Dette er et helt spesielt funn, og TM antar at skipet muligens er fra Norden eller Baltikum. Det er antagelig ikke hollandsk.

Kritt-piper funnet i Skjernøysund

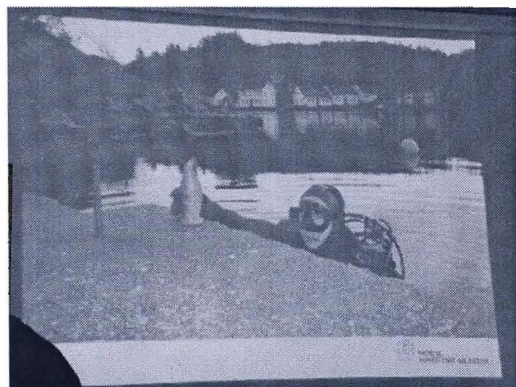
Vraket måtte dekkes etter at dykkerne var ferdige, da trematerialene ellers ville være eksponert for ødeleggende pælemark.

Vrak 1 og 2 ligger trygt for pælemark som de ligger nå. Er du interessert i å følge med på hva som har skjedd/skjer videre, kan du gå inn på **marmuseum.no**, og skriv Skjernøysund i søkefeltet. Lenger nede på denne siden finner du en kobling videre til de danske studentenes

blogg ang. samme sak, eller du kan gå direkte inn på **maritimearcheology.dk**.

Her ligger også videoer fra utgravningen.

Det må ikke glemmes at styret i historielaget serverte deilige kaker, og kaffe og brus til et lydhørt publikum. Takk til historielaget som arrangerte et så interessant informasjonsmøte om funnene i Skjernøysund.

En av dykkerne har hentet opp en vase fra 13-1400 tallet ved vrak 1

Noen av gjenstandene som ble tatt opp. Tinnkannen midt på bildet.

Janne

P.S. Vraket som ble gravd ut er nå tidfestet. Det er fra 1389 og man mener det er sunket i år 1390. Hvis disse opplysningene stemmer er dette et av Norges eldste daterte vrakfunn.

Red.

Gudstjeneste i Tjosdalsbukta

En fin søndag 26. juni var det atter en gang friluftgudstjeneste på idrettsplassen i Tjosdalsbukta. Det var møtt fram mellom 150 og 200 mennesker i den fine sommerdagen. Presten som forrettet var Jan Helge Kristiansen.

Det var også barnedåp av to barn, den ene som ble døpt var Noa. Foreldre Camilla Syvertsen og Jørgen Selfors.

Den andre var Thomas. Foreldre Marit og Arne Svindland, Ytre Farestad.

Etter gudstjenesten var det grillmat og kaffe.

Historien om Rosjekta fra 2.verdenskrig

Om kvelden 13.februar 1945 ble Hans Møller og Lars Larsen landsatt på Hellersøy av en britisk MTB etter en dramatisk overfart fra Aberdeen. De opprettet som kjent (senere) radiostasjonen "LOLA" på Mønnesland.

Rosjekta er opprinnelig norsk og var kommet til Shetland med båt fra Norge. Den ble så fraktet videre til Aberdeen da den skulle være med MTB til Norge for å brukes til å transportere krigsutstyret fra Hellersøy til Langevika i Skjernøysund.

Da rosjekta ble låret ved Hellersøy viste det seg at den tok inn vann og var ubrukelig til sitt formål.

Skipssjefen på MTB'en lot den derfor seile sin egen sjø.

Brødrene Tonning og Birger Gundersen fant den kort tid etter utenfor Skiftensviga da de var på fiske i dette området. Den ble liggende på brygga på Ytre Farestad en kort tid, men ble så fraktet til Valvika for reparasjon hos Martin og Alf Pedersen. De hadde noen år tidligere drevet et lite båtbyggeri i sjøboden i Valvikstranda. Rosjekta ble fraktet til Valvika av Tonning Gundersen, Gustav Kristensen og Herman Syvertsen; den lå tvers over motorbåten. Herman forteller at da de kom til Bådevikskysten fant de en død engelsk

Fors. neste side.

flyver som fløt i redningsvesten, det gjorde naturligvis et sterkt inntrykk, spesielt på Herman og Gustav som var hhv. 13 og 11 år.

Den "ubrukkelige" rosjekta ble klinket om og brukt som notsjekte på "Gavla" på Ytre Farestad, den fikk nå navnet "Lillesjekta". Herman, som selv var med på "Gavla", opplyser at "Lillesjekta" ble brukt som notsjekte i ca. 40 sesonger. Den ble også bl.a. brukt til laksefiske og til slupsing etter blege. "Lillesjekta" fikk masse juling i sjøen

gjennom alle disse år. Den ble senere plastbelagt, og har nå i mange år ligget på brygga til Herman og Sverre Gunnar Syvertsen. Hans Møller og flere andre har hatt ønske om at den skulle komme på museet i Mandal, men interessen der var laber.

Derfor besluttet Skjernøy Historielag å oppbevare den utenfor Dyrstad skolehus (skolemuseum). "Lillesjekta" ble fraktet til Dyrstad 30.mai 2011. Sverre Gunnar transporterte den til Krambobrygga på "Strandbuen", og Reidar Jenssen og hans team tok den videre til skolehuset med traktor.

Knut

Åtte nytente skolelys fra Skjernøy

I høst begynte hele 8 seksåringer i første klasse på Ime skole. Åse Karin Aanensen har sendt oss et bilde av hele flokken. Vi ønsker dem lykke til med skolegangen.

På bildet fra venstre: Claudia Tørresen, Lars Bentsen, Karl Otto H. Aanensen(bak), Didrik Aanensen, Ludvik Ilebekk, Maria Ploug Aalvik, Sara Walvick og Andreas Strømberg.

Vi blar i arkivet

Vi er nå kommet i nr. 4 - 1976. Her fortelles det at i høst ble det arrangert et båtførerkurs på Skolehuset som ble ledet av Dag Gjerulvsen. Det møtte fram 3 kvinner og 10 menn. Kurset hadde en varighet på 20 timer over 5 kvelder. Det gikk greit og ingen dumpet da de var oppe til eksamen ved

Fors. neste side.

havnefogd Otto Andersen. Det anbefales at alle, mann som kvinne, å ta dette kurset, da alle er mer eller mindre i befatning med båt.

Nytt av året er også "Skjernøymarsjen" som også er Norges sydligste turmarsj. Den ble avviklet søndag 28. nov. Start og innkomst var lagt til Vassmyra ungdomsskole på Ime. Det var to løyper, en på 10 og en på 20 km. Fra Vassmyra dro de utover til Strømsvika, herfra over heia til Brennevinsmyra og til Homsvik. Derfra videre til Skjernøysund, Dyrstad, Valvik, Farestad og videre hovedveien tilbake til brua og Homsvik. Her tok veien av langs Kigevannet til Kige, Omland og fulgte den gamle vegen til Tofte, ned til Tregdeveien og hovedveien tilbake til skolen. De som gikk den korte løypa sløyfet turen rundt Skjernøya.

Til tross for det ufysiske været (regn og vind) var det en veldig god oppslutning. Hele 725 stykker gikk turen, og med fint vær hadde det nok blitt atskillig flere. Det var kontrollpost og matstasjon på Omland. Mandal Røde kors møtte også opp, men det ble heldigvis ikke bruk for dem.

Yngste deltaker som gikk løypa var 4 år, og den eldste 79 år. Alt tatt i betraktning, ble det en stor suksess og vi håper det frister til gjentakelse. Det var Skjernøy Idrettslag med Ester Vågsvoll som formann, som sto for arrangør.

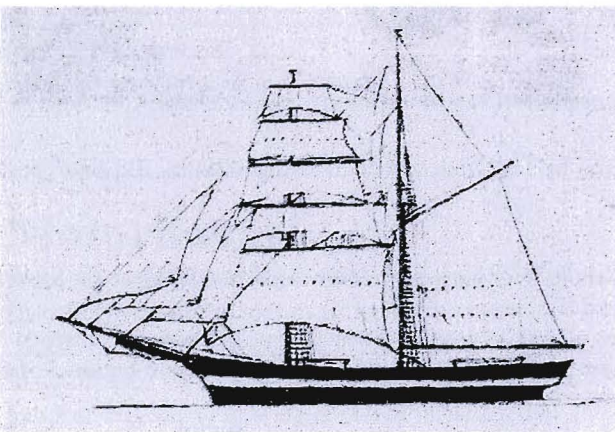
Vi har fått ny redningskrysser til øya. R/k "Ambassador Bay" er flyttet til Båtsfjord i Finnmark. I stedet er R/k "Hjelm Våge", som er bygget i 1972, på plass med samme mannskap som på "Ambassador Bay", så nær som en, da "Hjelm Våge" er noe mindre, så Reidar Hagen fra Dyrstad måtte gå om bord i R/k "Skomvær" som ligger stasjonert på Ålesundskanten.

"Hjelm Våge" er på 75 fot og er utstyrt med to motorer og propeller. "Ambassador Bay" var på 87 fot.

Anmodning om oppføring i Minnehallen i Stavern

SKONNERT "JOHN" AV MANDAL – FORLIST UNDER FØRSTE VERDENSKRIG MED SKJERNØYFOLK OMBORD

V/Sverre M. Valvik

Toppseilskonnerter "John" var av denne type som vist på bildet.

Ubåtkrigen raste for fullt i Nord-Atlanteren da S/S "JOHN" av Mandal forlot Fogo på New Foundland den 6. januar 1916 med en ladning fisk for Gibraltar. Om bord var der 4 mann fra Mandalsdistriktet, hvorav 2 fra Skjernøya og 2 fra Mandal.

Dette var:

Oscar Christian Valvik, f. 1879, fra Valvik på Skjernøy, Wilhelm Kristiansen f. 1897, fra Farestad på Skjernøy, Aksel Eriksen, Mandal, f. 1897-Sandskargt. 2, Mandal, Thorvald

Gundersen, Mandal, f. 1899, Banegt. 2, Mandal, Styrmann og bestmann – begge utlendinger og

påmønstret i Oporto. Navnene er ukjent.

På grunn av den store økning i antallet torpederinger utenfor kysten av USA og Canada ønsket kapteinen å utsette avreise i påvente av tryggere seilingsforhold. Han hadde overfor reder, telegrafisk, gjort oppmerksom på faren, men fikk likevel beskjed om å seile som planlagt.

På denne reisen forvant skipet sporløst med hele besetningen. Avisen Lindesnes i Mandal kunne den 10. april 1916 melde at det var lite håp om at skipet var i behold, da en reisen var beregnet til 4 – 5 uker. Det er alminnelig antatt at skipet ble torpedert utenfor kysten av Nord-Amerika.

Da skipet ikke lot høre fra seg spredte uvissheten seg. Det gikk fra håp og uvisshet til stadig mindre håp om at de om bord var reddet eller tatt til fange, slik at de en gang skulle vende tilbake. Men håpet svant. Selv om det tok lang tid før alt håp var ute og det ble et følelsesmessig faktum, måtte alle forholde seg til realitetene fra dag én. Miljøet på øya var den gang, i større grad enn nå, vant med å miste folk på havet, konsekvensene var store og kom i tillegg til økonomiske og praktiske bekymringer.

Fors. neste side.

Når vi ser på alderen på de omkomne; 19, 19, 17 og 37 år og omstendigheten rundt forliset er det helt klart at dette var en tragedie som gikk hardt inn på alle berørte; familiene og miljøet på øya og i byen.

Skonnert "John" ble bygget i Kvinnherad i 1901 for Johan T. Østbø m/fl. i Stavanger og var på 114 brt/97nrt. (muligens senere ombygget /omregistret for 130 eller 180 tonn dødvekt). Innkjøpt til Mandal av et partsrederi med Kristen Schmidt som korresponderende reder. Oluf Emil Eriksen var medeier i skipet da det i 1913 ble innkjøpt til Mandal og førte dette frem til 1915, da Oscar Chr. Valvik overtok førerposten.

Oluf Eriksen var far til Aksel Eriksen som omkom ved forliset.
Familien Kristiansen og Gundersen hadde begge mistet en ung sønn.

Tilbake på Skjernøy satt enken etter kapteinen, Gurine Karlsen Valvik, med 4 barn. Forsikringen hun fikk var akkurat nok til å løse ut gjelden på gården som de hadde overtatt i Valvik. Den gang var det heller ikke noen økonomiske ordninger, så det var opp til den enkelte familie å forsørge seg selv.

Ved henvendelse til Minnehallen i Stavern viste det seg at verken skip eller mannskap var registrert der.

Av hensyn til de etterlattes pårørende og som et lite bidrag til krigshistorien anmodet jeg om at det ble iverksatt tiltak for oppføring av skip og mannskap i Minnehallen i Stavern og i adekvate registre. Minnehallen i Stavern v/ Morten Eskedal har nå bekreftet at styret for Minnehallen har behandlet saken og at det vil bli satt opp en egen minneplate der med navnene på de savnede.

Arvid Gabrielsen på Farestad kjente godt til dette forliset. Hans far, German, var fetter til Gurine Valvik som var gift med kapteinen om bord, Oscar Chr. Valvik. Han var også bekjent av familien til Wilhelm Kristiansen og har bistått med opplysninger om ham, for oppføringen i Minnehallens registre. Knut Lindseth har vært behjelpelig med å kontakte familien ang. opplysningene om Aksel Eriksen. Skjernøy Historielag v/ Rita Dyrstad og Mandal Sjømannsforening v/ Nils Reidar Christensen er holdt løpende orientert om arbeidet. Det har dessverre ikke lyktes å komme i kontakt med familien til Thorvald Gundersen.

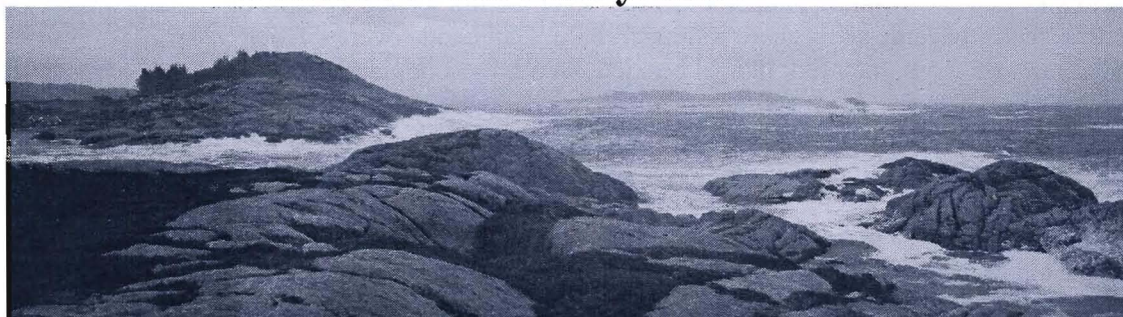
At jeg fattet interesse for manglende oppføring i Minnehallen har bl.a. bakgrunn i at Oscar Chr. Valvik var min bestefar. Nå ser vi frem til avduking av minneplaten så "en liten bit" av historien kan kompletteres. Skjernøypostens lesere vil bli orientert når minneplaten er på plass.

Etterord

Oscar C. Karlsen kom fra det gule huset midt i gården i Valvik, hvor hans mor Sofie også bodde. Hans far Syvert var tidligere omkommet under berging av laksegarn ute ved Hjelmen. To av Gurine og Oscars barn døde av tuberkulose i slutten av 1920-årene. Sofie og Gurine ble boende i huset til 1948 da min far Harald Aalvik kjøpte gården. Gurine flyttet da til Arendal hvor hennes sønn Gordon bodde. Sofie ble boende der til hun døde i 1950, 94 år gammel.

Sigurd

Høststorm sett fra Dyrstad.

13 sept. Ryvingen fyr i bakgrunnen.

Foto: Åse Karin Aanensen.

Smånytt fra øya.

Kajakkpadlere

Søndag 31. juli kom et følge på 13 havkajakker padlende inn Dyrstadvåa. De hadde lagt ut fra en plass i Harkmarkfjorden. Etter en matbit å litt påfyll a vann padlet de videre på ferden. De skulle til Hatholmen, så til Sjosanden hvor de skulle kjøpe is. De skulle overnatte på Stusøy.

Det var 5. år på rad lederen padlet. Og så var de veldig heldige med været. På bildet drar de fra Dyrstadstranda.

Hilsen Åse-Karin H. Aanensen

Motorhavari

Reketrålaren "Rosenvoll" fikk motorhavari på fiskefeltet og måtte slepes til land av redningsskøyta "Ægir". Det var eksosmannefoilen på motoren som hadde sprukket. Etter at den var skiftet og båten la ut på ny tur var det atter full stopp.

Kystvaktskipet K/V "Ålesund" var i nærheten og de kom til hjelp. De satte om bord en mann som hjalp med å koble fra trålene som måtte etterlates på feltet ved å feste veierne til blåser, før de kunne slepe båten til land.

Trålene, ble senere fraktet til land av en annen fiskebåt, som først måtte legge sitt trålerutstyr på brygga i Kleven.

Motoren fikk totalhavari og måtte erstattes med ny, noe som selvsagt tar tid, og er svært ubeleilig uansett, men ekstra ille i sommersesongen.

Denne motoren ble innsatt ny for snaue 2 år siden og hadde bare gått vel 8000 timer.

Det er tre fiskere fra Skjernøy som har sitt virke på båten, Jan Øystein Dyrstad, Trygve Aanensen og Hans Berge.

Duken

Mange har vandret på turstien fra Skjernøysund opp til Grottevarde, en flott tur som vi anbefaler på det varmeste.

Dikteren og skuespilleren Nils Hald, har skrevet et dikt om jordet som kalles Duken og som ligger der turen starter, det er skrevet rundt 1950.

Duken ligger der inne i duften av lyng og pors, og det er den fineste flekken hjemme på øya hos vårs.

Det er ikke større stasen, vel et mål eller så, men du skulle bare se den når vårsola står på.

Da glinser det grønt der inne, enga vogger i vind, dogga glitrer på blad og strå som smil på et barnekinn.

Blåklokker, engsoleie blomstrer langs gjerdegrind, ikke på hele jorderik finnes det en Duk som min.

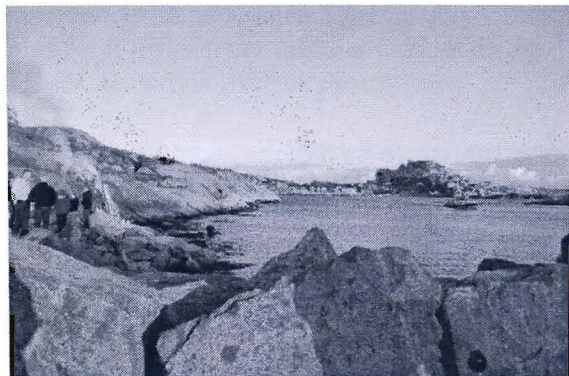
Evert Knutsen

Skifting av kledning

På grendehuset har det i det siste pågått skifting av kledning, og jobben er nå gjort. Det er sydveggen som er skiftet. Denne veggen er mot hovedveien og var svært råttet. Arbeidet ble satt bort og er utført av byggmester Solås.

Det som gjenstår nå er maling av veggen til våren, og frivillige ønskes

St. Hans

*Bålet er tent ved moloen på Dyrstad.
Foto: Åse Karin Aanensen*

Været var nokså "normalt" til å være St. Hans. Det var frisk vind fra vest som stilnet noe utover kvelden. Det hadde vært sol hele dagen, men da den gikk ned ble det kaldt, så det var ikke så godt å sitte på svabergene da. Som vanlig var det en stor skare av båter inne på Nordfjorden, og mange bål var det å se. Det var også mange biler og folk på veien og på broen over Skjernøysundet.

Giroblanketter

I dette nummeret av Skjernøyposten blir det vedlagt giroblanketter med innbetaling til Skjernøy Historielag. Kontingenten er kr 100,- for dem som ønsker å støtte historielaget, noe vi varmt anbefaler.

Nyinnflyttet

Nina og Erik Bentsen med barna Lars og Maia har kjøpt hus og flyttet inn på fidja på Nedre Farestad. De har vært bosatt i Sandnes, men Nina kommer fra Dyrstad, og Erik fra Mandal. Huset på Dølla på Berge er solgt til en mann som heter David Vang, og han flytter inn 15. sept. Vi ønsker dem velkommen til øya og håper at de vil trives blant oss her ute.

Ny kontakt i USA

Vår nye kontakt i USA er: Morgan Hansen. Treffes på mobiltelefon nr. 908-693-7626

eller mail: mmmorganh@hotmail.com

Han har bodd noen år i Skjernøysund, i huset som nå eies av Elin Prestjord. Her bodde han sammen med sin bror Arild og sin mor Olga. Olga var søster av Gunda Pedersen i Skjernøysund. Han har en stor slekt i Norge. Vi var barndomskamerater mens han bodde i Skjernøysund, og vi har holdt kontakten ved like siden. Han har besøkt Norge en rekke ganger. Han bor i New Jersey sammen med sin kone Linda. Vi takker igjen Agathe Thompson for lang og god tjeneste for Skjernøyposten.

Evert Knutsen

Skjernøy – ku

Det er lenge siden den siste kua forsvant fra Skjernøy, men nå er det kommet en igjen. Terje Berge har på sin gård på Berge en ku som går med to kalver, sammen med to okser. Vi håper den blir der lenge, så kanskje det kan smitte til andre.

Evert Knutsen

I år har det vært mye sopp å finne.

Foto: Åse Karin Aanensen.

Grunnet den fuktige og forholdmessig varme sommeren har det vært mye sopp å finne. En skal ikke gå langt før en finner noen fine kantareller.

Vi gratulerer

Linda og Steinar Torgersen, Ytre Farestad med en datter som ble født 15. juli.

Aslaug f. Dyrstad Kjelstad

døde 16.juli, nettopp passert 90 år. Aslaug ble født 19.mai 1921 på Dyrstad - Skjernøy, og vokste opp der. Hun døde fredelig i Calgary - Canada. Aslaug var den yngste av 12 søsken. Bortsett fra hennes søster Målfrid Berge på 94 år, er alle døde. Aslaug emigrerte sammen med sin mann Ole Kjelstad til Canada i 1952. Hun trivdes i Canada, men var flere ganger på lengre besøk til sin kjære familie og venner i Norge. Aslaug var svært glad når Skjernøyposten kom. Linda, datteren hennes forteller at "hun kunne være ute av form når hun kom på besøk, men hadde Linda med seg Skjernøyposten, da glimtet hun til". Hun etterlater seg en datter, to barnebarn, og fire oldebarn.

Vi lyser fred over Aslaug Kjelstads minne.

Rita

Vielser på kapellet

Det har vært 3 vielser på kapellet i sommer, ingen av dem er bosatt på øya.

Det er Benedicte Ostor og Gunnar

Fargerbakke som giftet seg 16. juli.

Kristin Marie Valand Herstad og Tomas

Willumsen, Søgne giftet seg 30.juli. De er bosatt i Stockholm, og Kristin Marie er datter av Isalill Valand og Jan Herstad som bor på Hågansbakken.

Så var det Anette Solheim og Torfinn Haugen som giftet seg 27. august. Disse bor i Oslo.

Blendet letemannskaper

En natt i slutten av juli fikk hovedredningssentralen melding om at det muligens var observert en nødrakett i nærheten av Ryvingen fyr. Det var personer som befant seg på Skjernøy som hadde sett dette.

Redningsmannskaper rykket ut med helikopter, men de fant ingen ting.

Men de opplevde at noen personer inne på Skjernøylandet gjorde letearbeidet vanskelig, da de prøvde å blende mannskapene med laserlys, og dette virket meget forstyrrende.

Etter ca: 15 minutter ble aksjonen avblåst, da

folk som oppholdt seg på Ryvingen og andre folk inne på Skjernøy i fritidsbåter ikke hadde sett noe.

Kvernsteiner

Denne kvernsteinen står i hagen hos Edith Dyrstad på Dyrstad.

Det er funnet flere gamle kvernsteiner på øya. Alle er for hånddrevne kverner. De har et hull ute på skiven til en dreiepinne.

Det er funnet en i kjelleren i huset på Bakken på Berge, det ligger en som er registrert på bunnen i Skjernøysund, og hos Edith på Dyrstad er det hele 5 stk.

Disse steinene kan være svært gamle. Vi snakker om 1000 år og mer enn det.

Helselagets høstfest.

Lørdag 17. sept var det den årlige høstfesten for Skjernøy helselag.

Denne gangen var det den nye spisesalen på kapellet som ble dekket til fest.

Det møtte fram folk fra by og bygd til sammen 47 stk. iberegnet styret som stelte til festen..

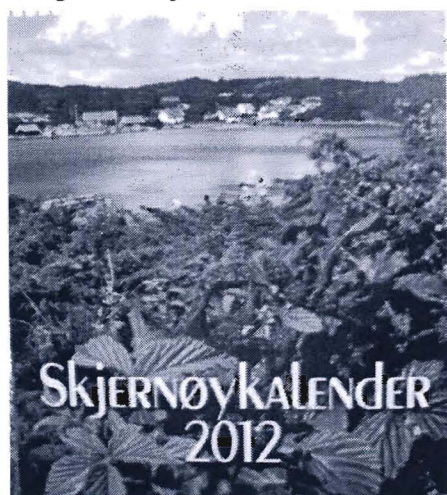
Det var sang av Karin W Dahl og Marit Riddervold spilte piano.

Jostein Andreassen fra Søgne kåserte om kyststripen i Søgne kommune. Han fortalte om steder og uthavner fra Langenes til Ålo, Ny Hellesund og Uvår.

Kari Pedersen ledet festen, det ble servert snitter og kaker.

En fin fest.

Skjernøykalenderen 2012

er nå i salg, det er samme pris som i fjor; 150 kroner. Det er solgt en del til nå, men det er mange

igjen.

Kalenderen kan kjøpes hos innsamlingskomiteen, Signe Aalvik, Jan Harald Syvertsen, Liv Britt Jenssen og Thor Anders Puntervold. Den blir også solgt på Bok og Media i Mandal.

Ved å kjøpe kalenderen gir du samtidig uavkortet 150 kroner til nybygget på kapellet.

Skjernøykalenderen; året julegave!
Flotte bilder fra hverdagslivet på øya.

Høststorm 13 sept.

Bildet viser Valvikstranda og fjellene vest for Ryvingåsen i bakgrunnen. Foto: Åse Karin Aanensen.

Bildet viser østsiden av Ryvingen og skjærene på vestsiden av øya. Det bryter godt. Foto: Åse Karin Aanensen.

Siden sist

Vi skrev i forrige nummer at tørken i april – mai holdt på å ta knekken på alt som spirte og grodde, men slik ble det ikke; fra slutten av juni og fram til nå har det kommet vann i bølgevis. Det har grodd noe kolossalt, vi har sluppet unna all hagevanning.

Den nedbøren som har kommet har vært jevnt fordelt over alle dagene. Det vil si meget ustabil vær. Temperaturen har vært høy, så det har vært godt, og solen har vært framme mellom bygene, men det var snaut en uke uten regn.

I juni var det også mye vind og ikke så varmt, men i juli og august har det ikke vært så mye vind.

Ellers var sommeren som normalt, med mye turister og båter på sjøen.

Sjøtemperaturen har fra midten av juli vært høy, ca. 15 – 17 grader og opp mot 20 grader på det høyeste, så bading i sjøen har det vært. Vi kan ikke klage, selv om sommeren ikke ble som forventet så må en være takknemlig for det vi har fått utrette i løpet av disse måneder, som regel er det gode ferieminner.

Nå i sept. har det vært høstlig, vi har hatt mye nedbør. Vi har hatt to helger med veldig mye regn, og den 13. hadde vi vår første høststorm som blåste fra sydvest og da ble det høy sjø på vesterøya så båtene som ikke var kommet på land måtte fortøyes ekstra.

Vi slutter av for denne gang og vi møtes i neste utgave av Skjernøyposten i begynnelsen av desember – midt i julestien.